

GESTIUNEA STOCURILOR

Autor: lector superior Marcel GÎRBU

Universitatea Tehnică a Moldovei

***Abstract:** Due to the rapid development of logistics, many experts talk about the most effective management of the stocks in logistics, where the development is considered in terms of minimization of the total costs. Id est, the optimization of the stocks of goods is considered primarily in the aspect of the reducing of costs on their production and service.*

***Cuvinte cheie:**gestiunea stocurilor, proces de productie, stoc current, stoc de siguranta, managementul stocurilor, capacitate de plata, profit.*

In activitatea curenta a agentilor economici apar probleme operative de productie, de planificare sau proiectare, care se cer rezolvate in asa fel incat ele sa corespunda unui anumit scop, de exemplu: un program de productie realizat cu beneficii cat mai mari, cu cheltuieli cat mai mici sau intr-un timp cat mai scurt etc. Teoria stocurilor a aparut din necesitatea asigurarii unei aprovizionari ritmice si cu cheltuieli minime a stocurilor de materii prime si materiale in procesul de productie, sau a stocurilor de produse finite si bunuri de larg consum in activitatea de desfacere a marfurilor. Stocurile reprezinta cantitati de resurse materiale sau produse (finite sau intr-un stadiu oarecare de fabricatie) acumulate in depozitele de aprovizionare ale unitatilor economice intr-un anumit volum si o anumita structura, pe o perioada de timp determinata, in vederea unei utilizari ulterioare. Ca proces economic complex, gestiunea stocurilor are o sfera larga de cuprindere, aceasta incluzand atat probleme de conducere, dimensionare, de optimizare a amplasarii stocurilor in teritoriu, de repartizare a lor pe detinatori, de formare si evidenta a acestora, cat si probleme de receptie, de depozitare si pastrare, de urmarire si control, de redistribuire si mod de utilizare. Cu toate ca stocurile sunt considerate resurse neactive, este necesar, in mod obiectiv, sa se recurga la constituirea de stocuri (de resurse materiale) bine dimensionate, pentru a se asigura ritmicitatea productiei materiale si a consumului. Obiectivitatea formarii de stocuri este justificata de actiunea mai multor factori care le conditioneaza existenta si nivelul de formare, le stabilizeaza functia si scopul constituirii. Intre acestia amintim: • contradictia dintre specializarea productiei si caracterul nespecializat al cererii; diferenta spatiala dintre productie si consum; • caracterul sezonier al productiei sau al consumului; pentru majoritatea produselor productia este continua, in timp ce consumul este sezonier; la produsele agricole situatia este inversa; periodicitatea productiei si consumului, a transportului; necesitatea conditionarii materialelor inaintea intrarii lor in consum; punerea la adapost fata de dereglarile in procesul de aprovizionare-transport sau fata de factorii de forta majora (stare de necesitate, calamitati naturale, seisme, caracterul deficitar al resurselor); • necesitatea executarii unor operatii specifice pentru a inlesni procesul de livrare sau consum al materialelor (receptie, sortare, marcare, ambalare – dezambalare, formarea loturilor de livrare, pregatirea materialelor pentru consum etc.); necesitatea eficientizarii procesului de transport etc.

Alte motive pentru crearea stocurilor ar putea fi:

- investirea unei parti din capital in stocuri pentru a reduce cheltuielile de organizare;
- capitalul investit in stocuri e usor de evidentiat;
- asigurarea desfasurarii neintrerupte a procesului de productie; • asigurarea unor comenzi de aprovizionare la nivelul consumului imediat nu este intotdeauna posibila si eficienta din punct de vedere economic; comenzile onorate de catre furnizorii din alte localitati nu pot fi introduse imediat in procesul de fabricatie; • anticiparea unei cresteri a preturilor (exceptand speculatiile) etc.

În cadrul gamei foarte largi de stocuri, se disting cu deosebire. Din punct de vedere al producției stocurile pot fi de trei feluri:

- a) cel de materii prime și materiale destinat consumului unităților de producție;
- b) cel de produse finite, destinate livrării către beneficiari; este vorba de stocul de desfacere;
- c) cel destinat asigurării funcționării continue a unor mașini sau a unor linii de fabricație.

Ponderea cea mai mare o detine stocul de producție.

Din punct de vedere al rolului jucat pe plan economic stocurile pot fi:

- a) stocuri cu rol de regulator; au ca rol reglarea fluxurilor de intrare și de ieșire ale produselor între două stadii succesive ale procesului tehnologic;
- b) stocuri cu rol strategic; sunt formate din piese sau din subansamble folosite de serviciul de întreținere, necesare înlocuirii rapide a lor în caz de avarie la instalațiile vitale ale întreprinderii;
- c) stocuri speculative; sunt mai puțin legate de activitatea agenților economici și se referă în general la produse și materiale rare, a căror valoare nu este fluctuantă.

Din punct de vedere al modului de gestionare avem:

- a) stocuri cu gestiune normală;
- b) stocuri cu “afectare directă” (comandate special pentru o anumită comandă);
- c) stocuri “fără gestiune” (din magazinele intermediare, cu o supraveghere globală); d) stocuri de produse consumabile;

Din punct de vedere al caracteristicilor formării și destinației lor stocurile pot fi:

- a) stoc curent;
- b) stoc de siguranță;
- c) stoc de pregătire sau de condiționare;
- d) stoc pentru transport intern;
- e) stoc de iarnă;

Managementul stocurilor este deosebit de important pentru:

- asigurarea ritmică a vânzărilor și evitarea scaderii vânzărilor și chiar a pierderii încrederii cumpărătorilor;
- asigurarea cu materii prime și materiale a producției și evitarea golurilor de producție;
- menținerea capacității de plată a întreprinderilor, un management defectuos putând cauza falimentul întreprinderii;
- relația directă dintre cheltuielile aferente stocurilor și profitul întreprinderii.

Bibliografie:

1. Marilena Mironiuc – “Gestiunea financiar - contabilă a întreprinderii”, Editura Sedcom Libris, Iași, 2007.
2. Mihai Toma, Felicia Alexandru – “Gestiunea financiară a întreprinderii”, Editura Economica, București 2003.
3. Legea Republicii Moldova cu privire la investițiile în activitatea de întreprinzător, nr.81 – XV din 18.03.2004. Monitorul Oficial al Republicii Moldova, nr.64 – 66 din 23.04.2004.
4. Donos, Sergiu-Gabriel/Gestiunea și contabilitatea firmei/ „Optimizarea mărimii stocurilor și gestiunea stocurilor în situații de risc” p. 89-95, Nr.11-12, An.2006.
5. Scrioșteanu, Adriana/Revista Tinerilor Economiști/ „Stocurile în activitatea întreprinderii”, p. 102-106, An.2005, Nr.5.